Spis 6 Ads 75/2011 byl spojen se spisem 6 Ads 74/2011 a pod touto spisovou značko bylo rozhodnuto takto:

6 Ads 74/2011 - 36

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2010, č. j. 1537/10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti 1) usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 9. 2010, č. j. 30 A 85/2010 - 5, a 2) usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 1. 2011, č. j. 30 A 85/2010 - 23,

takto:

I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 74/2011 a sp. zn. 6 Ads 75/2011 **se spojují** ke společnému projednání. Věc bude nadále vedena pod sp. zn. 6 Ads 74/2011.

II. Kasační stížnost ze dne 3. 3. 2011 proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 1. 2011, č. j. 30 A 85/2010 - 23, **se odmítá**.

III. Kasační stížnost ze dne 11. 10. 2010 proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 9. 2010, č. j. 30 A 85/2010 - 5, **se odmítá**.

IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Kasačními stížnostmi žalobce brojí proti usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 22. 9. 2010, č. j. 30 A 85/2010 - 5, a ze dne 28. 1. 2011, č. j. 30 A 85/2010 - 23.

Žalobce se žalobou ze dne 11. 8. 2010 adresovanou Krajskému soudu v Brně domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 2. 7. 2010, č. j. 1537/10, kterým žalovaná zrušila rozhodnutí o určení advokáta JUDr. Karla Fořtla k poskytnutí právní služby podle § 18

zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 22. 9. 2010, č. j. 30 A 85/2010 - 5, dále jen „usnesení ad 1)“, postoupil věc Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému. Toto usnesení žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl podáním ze dne 11. 10. 2010, v němž namítal vadnost rozhodnutí o postoupení věci městskému soudu, dále jen „kasační stížnost ad 1)“.

Toto podání vyhodnotil Krajský soud v Brně jako kasační stížnost proti usnesení ad 1) a stěžovatele vyzval k odstranění vad podané kasační stížnosti, mimo jiné též k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a zaslání plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Usnesení vyzývající k odstranění vad ze dne 11. 11. 2010, č. j. 30 A 85/2010 - 10, zaslal krajský soud žalobci jako jinou písemnost podle § 50 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, (dále jen „o. s. ř.“). Tuto písemnost nebylo možné vhodit do domovní schránky žalobce a poštovní doručovatel ji vrátil krajskému soudu jako nepřevzatou. Následně bylo usnesení č. j. 30 A 85/2010 - 10 vyvěšeno na úřední desku krajského soudu, z níž bylo sňato dne 15. 1. 2011. Ve spisu je dále založena kopie oznámení o výši příspěvku na živobytí přiznaného stěžovateli, které stěžovatel doložil soudu pro účely osvobození od soudních poplatků, a usnesení ze dne 2. 12. 2010, č. j. 30 A 85/2010 - 15, jímž Krajský soud v Brně přiznal stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení ad 1) osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu.

Dne 17. 1. 2011 podal stěžovatel námitku neúčinnosti doručení písemnosti s výzvou k odstranění vad č. j. 30 A 8/2010 - 10, v níž uvedl, že o doručení výzvy se dozvěděl dne 7. 1. 2011 a že písemnost byla doručena nezákonným způsobem s pokynem „poště neukládejte písemnost do vlastních rukou a vraťte ji druhý den“. Stěžovatel se o písemnosti nedozvěděl od doručujícího orgánu, ačkoli si písemnosti na uvedené adrese vyzvedává. Krajský soud v Brně námitku neúčinnosti vyhodnotil jako nedůvodnou a usnesením ze dne 28. 1. 2011, č. j. 30 A 85/2010 - 23, dále jen „usnesení ad 2)“, ji zamítl. V odůvodnění konstatoval, že uvedená písemnost byla stěžovateli doručována na adresu pro doručování, p. r. Č. B., postupem podle § 50 o. s. ř. Uvedená adresa stěžovatele z povahy věci vylučuje vhození písemnosti do schránky adresáta. Za takové situace nemůže stěžovatel úspěšně namítat neúčinnost doručení předmětné písemnosti; v den, kdy se písemnost nacházela na pobočce České pošty, s. p., v Č. B., si stěžovatel písemnost na poště nevyzvedl a doručující orgán ji proto následující den vrátil podle § 50 odst. 2 o. s. ř. krajskému soudu nazpět. Soudem a doručujícím orgánem zvolený postup plně odpovídá ustanovení § 50 o. s. ř. a důsledkům stěžovatelem zvolené služby poste restante. Nad rámec odůvodnění soud vysvětlil i označení pokynů uvedených na obálce podle Poštovních podmínek České pošty, s. p. Proti usnesení ad 2) podal dne 3. 3. 2011 stěžovatel kasační stížnost, dále jen „kasační stížnost ad 2)“.

I. K výroku ad 1)

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), *„[s]amostatné žaloby směřující proti témuž rozhodnutí anebo proti rozhodnutím, která spolu skutkově souvisejí, může předseda senátu usnesením spojit ke společnému projednání.“* Toto ustanovení se podle § 120 s. ř. s. obdobně použije i pro řízení o kasační stížnosti.

Z výše uvedené rekapitulace vyplývá, že usnesení ad 2) se týká námitky neúčinnosti doručení výzvy, na základě níž měl stěžovatel odstranit vady kasační stížnosti proti usnesení ad 1). Obě usnesení tedy spolu úzce souvisejí, byla vydána v témže soudním řízení vedeném pod sp. zn. 30 A 85/2010, a z toho důvodu rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku ad 1) a věci spojil. Nadále bude řízení vedeno pod sp. zn. 6 Ads 74/2011.

V dalším považoval zdejší soud za nezbytné nejprve posoudit kasační stížnost ad 2), které se týká neúčinnosti doručení výzvy k odstranění vad kasační stížnosti proti usnesení ad 1). Pokud by totiž námitka neúčinnosti doručení byla důvodná, neuplynula by dosud lhůta pro odstranění vad kasační stížnosti ad 1).

II. K výroku ad 2)

Kasační stížností ad 2) se domáhá stěžovatel kasace rozhodnutí krajského soudu o zamítnutí návrhu na prohlášení neúčinnosti doručení výzvy k odstranění vad kasační stížnosti. Ve své kasační stížnosti mimo jiné stěžovatel uvádí, že poučení krajského soudu o opravném prostředku pomíjí ustanovení § 102 až § 104 s. ř. s., neboť se nejedná o usnesení upravující vedení řízení, ani o rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné, ale jde o trvající nezákonný zásah do procesního vztahu.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil přípustnost kasační stížnosti. Kasační stížnost je podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Nicméně, zdejší soud shledal jiný důvod nepřípustnosti kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ans 13/2010 - 109, publikovaném na www.nssoud.cz, dospěl k závěru, že rozhodnutí o námitce neúčinnosti doručení je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s., neboť jde o usnesení vydané v průběhu řízení, které nemá vliv na rozhodnutí ve věci samé. Stěžovatel se tedy mýlí, pokud tvrdí, že poučení krajského soudu o nepřípustnosti opravného prostředku bylo vadné a že nejde o usnesení upravující vedení řízení. Stěžovatel navíc nepředložil argumentaci, proč by se Nejvyšší správní soud měl odchýlit od názoru, který v minulosti ve vztahu k tomuto institutu vyslovil. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost ad 2) odmítl jako nepřípustnou podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.

III. K výroku ad 3)

Poté, co zdejší soud odmítl kasační stížnost ad 2), posuzoval přípustnost kasační stížnosti ad 1), tedy kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o postoupení věci soudu místně příslušnému. Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Nicméně pro řízení o kasační stížnosti ad 1) krajský soud stěžovatele vyzval, aby ve stanovené lhůtě odstranil některé vady kasační stížnosti, mimo jiné, aby ve lhůtě deseti dnů uhradil soudní poplatek ve výši 3000 Kč a ve lhůtě jednoho měsíce předložil plnou moc udělenou advokátovi k jeho zastupování ve věci podané kasační stížnosti.

Výzva k odstranění vad byla stěžovateli zaslána jako jiná písemnost podle § 50 o. s. ř. a vzhledem k tomu, že zásilku nebylo možné vložit do schránky, byla vrácena soudu. Dne 5. 1. 2011 krajský soud vyvěsil obsah zásilky na úřední desce soudu a po uplynutí deseti dnů, tedy 15. 1. 2011, byla písemnost z úřední desky sňata. Posléze krajský soud stěžovatele osvobodil od soudních poplatků shora citovaným usnesením č. j. 30 A 85/2010 - 15. V mezidobí rozhodl krajský soud také o návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení uvedené výzvy k odstranění vad, který dne 28. 1. 2011 zamítl, přičemž kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí zdejší soud odmítl výrokem ad 2) tohoto usnesení.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. je zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti povinné; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nedostatek podmínky řízení v podobě absence povinného právního zastoupení, resp. požadovaného vzdělání je nedostatkem odstranitelným.

Ustanovení § 108 s. ř. s. dále upravuje postup krajského soudu po podání kasační stížnosti. Podle § 108 odst. 1 s. ř. s. má-li kasační stížnost vady, avšak není zjevně opožděná nebo podaná tím, kdo k jejímu podání zjevně není oprávněn, postará se předseda senátu o jejich odstranění.

V tomto případě kasační stížnost nebyla ani zjevně opožděná, ani podaná osobou neoprávněnou, krajský soud tedy výzvu k odstranění vad zaslal v souladu s uvedeným ustanovením, a to způsobem pro doručování jiných písemností dle § 50 o. s. ř. Zákon přitom nepožadoval, aby uvedená písemnost byla doručována do vlastních rukou ve smyslu § 49 o. s. ř. Z popsaného skutkového stavu je zřejmé, že podle § 50 odst. 2 o. s. ř. byla výzva k odstranění vad kasační stížnosti ad 1) stěžovateli doručena desátým dnem po vyvěšení na úřední desce soudu, tedy dne 15. 1. 2011. Od tohoto data tedy počala běžet (vzhledem k nedůvodné námitce neúčinnosti doručení) lhůta, ve které měl stěžovatel doplnit chybějící náležitosti kasační stížnosti. Stěžovatel byl ve výzvě poučen o důsledku nevyhovění výzvě.

Pokud jde o soudní poplatek, byl stěžovatel od povinnosti jej platit krajským soudem osvobozen. Nicméně stěžovatel nepředložil ve lhůtě jednoho měsíce plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti, ani nepožádal o jeho ustanovení soudem. Za těchto okolností nebyla tedy kasační stížnost přípustná ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., a vzhledem k tomu, že nebyly splněny podmínky řízení a že stěžovatel tento nedostatek přes výzvu soudu neodstranil, v řízení nelze pokračovat. Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost ad 1) odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Na okraj pak Nejvyšší správní soud ještě uvádí, že stěžovatelův názor o nepřípustnosti kasační stížnosti proti usnesení o postoupení věci místně příslušnému soudu je nesprávný. Daný typ rozhodnutí je sice rozhodnutím procesního charakteru, avšak se závažnými důsledky pro další řízení, nespadá tedy pod rozhodnutí, jež má na mysli § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.

IV. K výroku ad 4)

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že kasační stížnosti byly odmítnuty, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. července 2011

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu